

Երկրորդ հաղորդում

**Չորս հանգուցային ճանապարհորդությունները
դարի սպասավորության մեջ մտնելու համար՝
սերտորեն հետևելով դարի սպասավորին՝
դարի տեսությամբ հանդերձ**

Գրվածքների ընթերցում. Գ Թգ 18:21-40, 19:2-12, Դ Թգ 2:1-14

I. Եղիան դարի սպասավոր էր՝ իր դարի տեսությամբ հանդերձ (հմմտ Մղբ 4:5-6, Ղկա 1:13-17, 76-80, Մտթ 17:1-13, Հյտ 11:3-12). յուրաքանչյուր դարաշրջանում Տերը հատուկ բաներ ունի, որ ուզում է իրագործել. Նա ունի Իր իսկ վերականգնումները և Իր իսկ կատարելիք աշխատանքները. այն առանձնահատուկ վերականգնումն ու աշխատանքը, որ Նա կատարում է մի դարաշրջանում, այդ դարաշրջանի սպասավորությունն է. Եղիայի սպասավորությունը նրա հակավկայություն լինելն էր և Իսրայելի զավակներին ասելը, որ կռապաշտությունը Աստծուն վիրավորող մեղք է. երբ ամբողջ Իսրայելը կուռքերի էր պաշտում, Եղիան նրանց ասաց, որ նրանց երկրպագած կուռքերը կեղծ աստվածներ են, և միայն Եհովան է ճշմարիտ Աստված.

Ա. Եղիայի անունը նշանակում է «Իմ Աստված Եհովան է». սա խոսում է նրա առաքելության և ազդարարության մասին. նա գերությունից առաջ եղած մարգարեներից ամենաականավորն ու հատկանշականն էր, և նա հաղթող էր:

Բ. Եղիայի օրոք ամբողջ Իսրայելը երկրպագում էր Բահադին, և միայն Եղիան էր ասում, որ Եհովան Աստված է. նա Աստծու կողմից բարձրացված մարգարե էր Իսրայելի տխուր պատմության ամենախավար ժամերից մեկին, երբ նրանց ամայությունն ու խավարը առավել խիստ էին. Իսրայելի ամբողջ թագավորությունը հետևում էր կռապաշտության մտուշին՝ Գ Թգ 18:19:

Գ. Բահադին նրանց երկրպագելն իրականում Սատանային նրանց երկրպագելն էր. Դ Թգ 1:2-ում ասվում է, որ Բահադ-Չեբուբն ակկարոնցիների աստվածն էր. Նոր Կտակարանում Բեեդզեբուբը նշանակում է «ճանճերի տեր», ինչը մատնանշում է Սատանային՝ որպես դևերի տիրոջը. հրեաներն այս անունը արհամարհանքով փոխել, «Բեեդզեբուբ» էին դարձրել, որ «աղբակույտի տեր է նշանակում»՝ Մտթ 10:25, 12:24, 27, Մրկ 3:22, Ղկա 11:15.

1. Որպես աղբակույտի տեր՝ Սատանան մասնագիտացած է այն բանում, որ ճանճերին առաջնորդում է աղբով սնվելու. քանի որ նա նաև ճանճերի տերն է, բոլոր մեղավորները նման են ճանճերի, որ հետևում են Սատանային՝ «կերակրվելու աղբով». Ադամի բոլոր ընկած հետնորդները Սատանայի գերիներն են, որը նրանց առաջնորդում է մեղքեր գործելու և նրանց դարձնում «մեղքի ստրուկ»՝ Հվի 8:34:

2. Մենք պետք է հետևենք Պողոս առաքյալի մտուշին, ով ասաց, որ այն

ԵՐՐՈՐԴ ԵՎ ՉՈՐՐՈՐԴ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԳՐՔԵՐ

բաները, որոնք անցյալում մի ժամանակ իր համար ձեռքբերումներ էին, նա «աղբ» (տականք, կեղտ, աղտ, շան լափ, թափոն) համարեց, որպեսզի Քրիստոսին ձեռք բերի՝ Փլպ 3:5-8:

Դ. Աքաաբը հարուցեց Եհովայի զայրույթն ավելի, քանի իրենից առաջ եղած բոլոր թագավորները. ուստի Աստված բարձրացրեց Եղիային՝ ազդարարելու համար, որ Իսրայելի զավակները նեղության էին մատնվել կռապաշտության պատճառով, և որ միայն Եհովան է Աստված՝ Գ Թգ 16:33, 18:4, 17-18, 37.

1. Որպես նորկտակարանյան հավատացյալներ՝ մենք պետք է անսանք Հովհաննես առաքյալի խոսքին. «Փոքր զավակներ, ձեզ պահեցե՛ք կուռքերից» (Ա Հվի 5:21). կուռքերը վերաբերում են ցանկացած բանի, որը փոխարինում կամ կեղծում է Քրիստոսին՝ որպես ճշմարիտ, իսկական ու իրական Աստծու (Հվի 20:28-29). մենք պետք է տեսնենք, որ մարդ Հիսուսն Աստված Ինքն է (1:1-2, 5:18, 10:33, Հռմ 9:5, Փլպ 2:6, Ա Հվի 5:20):

2. Եհովան ասաց Եզեկիելին. «Մարդո՛ւ որդի, այս մարդիկ հաստատել են իրենց կուռքերը իրենց սրտերի մեջ». սրտի մեջ եղող կուռքը մեր ներքում եղող ցանկացած բան է, որ մենք սիրում ենք ավելի, քան Տիրոջը, և որ մեր կյանքում փոխարինում է Տիրոջը՝ Եզկ 14:3:

3. «Հակաքրիստոս» բառի մեջ հունարեն «հակա» նշանակող նախածանցը երկու նշանակություն ունի. առաջին՝ այն նշանակում է «դեմ». երկրորդ՝ այն նշանակում է «տեղը», կամ «փոխարեն». հակաքրիստոս լինել, մի կողմից, նշանակում է Քրիստոսին դեմ լինել, իսկ մյուս կողմից՝ Քրիստոսի փոխարեն ինչ-որ բան ունենալ, մի բան, որը փոխարինում է Քրիստոսին՝ Ա Հվի 2:18-19:

4. Մենք պետք է Տիրոջը խնդրենք, որ մեզ փրկի մի ապրելակերպ ունենալուց, որը հակաքրիստոսի սկզբունքով է՝ Քրիստոսին փոխարինելու սկզբունքով, ով Օծյալն ու օծությունն է. հակաքրիստոսի սկզբունքով ապրելակերպ ունենալ նշանակում է ունենալ «հակաօծությունը» լինելու սկզբունքով ապրելակերպ, այսինքն՝ մեր ներքում Եռամեկ Աստծու շարժվելուն, գործելուն և հազեցնելուն հակառակ լինել՝ խխ. 20, 27:

5. Սատանայի նպատակը մարդկանցից երկրպագությունը ստանալն է՝ բազմաթիվ կուռքերի ու կրոնների հետևում թաքնվելով (Մտթ 4:8-9). կուռքերի հետևում թաքնվում են չար ոգիներն ու դևերը, որովհետև Սատանան է դրանց հետևում. Հայրը երկրպագողների է փնտրում, որովհետև Սատանան փորձում է Աստծուց գողանալ երկրպագությունը (Հվի 4:23-24, հմմտ Ա Հվի 2:20, 27):

Ե. Եղիան ներկայացնում է հանուն Աստծու վկայությունը պահելու սեփական կյանքի համար չհոգալու սկզբունքը. նա ուժեղ ու քաջարի էր՝ կանգնելու թագավորի, ժողովրդի և Բահաղի չորս հարյուր հիսուն մարզարենների առաջ. երբ եկեղեցին ամայացած է ու հավատացյալների

մեծամասնությունը՝ գաղջ, Աստված բարձրացնում է հաղթողների, որպեսզի հակավկայություն լինեն, նրանց, որ չեն հոգում իրենց կյանքի համար, այլ հոգում են միայն Աստծու կամքի համար (օրինակ՝ «Անտիպասը՝ Իմ վկան, Իմ հավատարիմը, ով սպանվեց ձեզ մոտ՝ այնտեղ, որտեղ Սատանան է բնակվում»)՝ Հյտ 2:13-14, 12:11:

II. Հկր 5:17 և 18-ում ասվում է. «Եղիան մի մարդ էր՝ մեզ մման զգացմունքներ ունեցող, ու նա ջերմեռանդորեն աղոթեց, որպեսզի անձրև չգա. և երեք տարի ու վեց ամիս երկրի վրա անձրև չեկավ: Եվ դարձյալ աղոթեց, ու երկինքն անձրև տվեց, և երկիրն իր պտուղն աճեցրեց».

Ա. Այն, որ Եղիան «ջերմեռանդորեն» աղոթեց, տառացիորեն նշանակում է, որ նա «աղոթքում աղոթեց». սա ցույց է տալիս, որ Եղիային Տիրոջից աղոթք էր տրվել, որում նա աղոթեց:

Բ. Նա չաղոթեց իր զգացմունքներում, մտքերում, մտադրություններում, տրամադրությունում կամ որևէ շարժառիթում, որի պատճառը հանգամանքները կամ իրավիճակներն էին, իր սեփական նպատակին հասնելու համար. նա աղոթեց Տիրոջից իրեն տրված աղոթքում, որպեսզի Նրա կամքը կատարվի՝ հմմտ Սղմ 27:4, Հվի 15:7:

Գ. Կարմեղոս լեռան վրա Եղիան Իսրայելի ողջ ժողովրդին և Բահաղի չորս հարյուր հիսուն մարգարեներին ասաց. «Դուք մինչև ե՞րբ եք ուսուստելու երկու կարծիքի միջև: Եթե Եհովան է Աստված, Նրան հետևեցեք, իսկ եթե Բահաղն է աստված, գնացե՛ք նրա հետևից»՝ Գ Թգ 18:21.

1. Եղիան աղոթեց «Եհովային՝ Աբրահամի, Իսահակի և Իսրայելի Աստծուն», և «Եհովայից կրակ իջավ և ողջակեզն ու փայտերը և քարերն ու հողն այրեց ու փոսի մեջ եղած ջուրն էլ կլանեց»՝ խխ. 36-38:

2. «Եվ ամբողջ ժողովուրդը, երբ այս բանը տեսավ, երեսի վրա ընկավ և ասաց. «Եհովան, Նա՛ է Աստված: Եհովան, Նա՛ է Աստված»». դրանից հետո Բահաղի բոլոր չորս հարյուր հիսուն մարգարեները մահապատժի ենթարկվեցին՝ խխ. 39-40:

3. Երբ Հեզաբելը սրա մասին լսեց, սպառնաց սպանել Եղիային. քանի որ իր տկարության մեջ Եղիան վախեցավ, նա փախավ՝ իր կյանքը փրկելու համար. նա քառասուն օր ու քառասուն գիշեր Քորեբ գնաց՝ Աստծու լեռը, և մի քարայր մտավ ու այնտեղ գիշերեց՝ 19:2, 9-10:

Դ. Երբ Եղիան Աստծու լեռան վրա էր, Եհովան հանկարծ նրա կողքով անցավ, և Նա քամու մեջ չէր, երկրաշարժի մեջ չէր և կրակի մեջ չէր. կրակից հետո Աստված խոսեց Եղիայի հետ «մեղմ ու ցածր ձայնով». սա ցույց է տալիս, որ Աստված Եղիային մտցնում էր նորկտակարանյան դարաշրջան, որում Աստված Իր մարդկանց հետ խոսում է ոչ թե որոտով, այլ մեղմորեն ու ցածրաձայն՝ խխ. 11-12, Հնմ 8:6բ, Բ Կրթ 2:13, Ա Հվի 2:27:

Ե. Այնուհետև Աստված ասաց. «Ես Ինձ համար Իսրայելում թողել եմ յոթ հազարի՝ բոլոր այն ծնկները, որ չեն խոնարհվել Բահաղի առջև, և բոլոր շուրթերը, որ նրան չեն համբուրել» (Գ Թգ 19:18, Հնմ 11:2-5). այս

հավատարիմ հաղթողները Նրա «թաքցվածներն» են (Սղմ 83:3բ), իսկ մեր Աստված «Իրեն թաքցնող Աստված է» (Եսայ 45:15):

III. Այն, որ Եղիսեն հետևեց Եղիային Գաղզաղայից Բեթել, Բեթելից Երիքով և Երիքովից Հորդանան գետ, ցույց է տալիս, որ նորկտակարանյան դարաշրջանի սպասավորության մեջ մտնելու համար մենք պետք է խորքային կերպով հետևենք դարի սպասավորին՝ դարի տեսության համաձայն. սա անելու համար մենք պետք է հետևենք Տիրոջը չորս վճռական վայրերով՝ Գ. ԹՂ 2:1-14.

Ա. Եղիան հինկտակարանյան դարաշրջանի նախատիպն է՝ հինկտակարանյան տնտեսությամբ հանդերձ, իսկ Եղիսեն նորկտակարանյան դարաշրջանի նախատիպն է՝ նորկտակարանյան տնտեսությամբ հանդերձ:

Բ. Դարաշրջանը փոխվեց Գաղզաղայով անցնելու շնորհիվ՝ այն վայրով, որտեղ Աստծու ժողովուրդը թլփատվեց՝ վերջ դնելով իր մսեղիին. սա այն վայրն է, որտեղ մսեղին դատվում է, և այն վայրը, որտեղ Աստված մեզ լույս է տալիս մսեղին դատելու համար՝ Հս 5:2-9, Գղտ 5:24, Փլպ 3:3-8.

1. Մսեղին այն ամենն է, ինչ ունենք մեր ծննդից ի վեր (Հվի 3:6). մսեղին ընկած եռամաս մարդու ծայրագույն արտահայտությունն է, իսկ մեր հոգում եղող Հոգին Եռամեկ Աստծու վերջնական իրականացումն է. ընկած մսեղին Աստծու ամենաուժեղ ու ամենաչար թշնամին է (Հռմ 7:5–8:13), և Աստված այն ատում է լիովին ու ամբողջությամբ (Ծնդ 6:3, Ա Կրթ 2:14-16, 3:1, 3):

2. Այն ամենը, ինչ ունենք մեր ծննդից ի վեր, ոչ միայն մեղքը, անմաքությունն ու սպականությունը, այլև բնական բարյացակամությունը, բարությունը, տաղանդը, նախանձախնդրությունը, իմաստությունն ու կարողությունը, հաճելի չէ Աստծուն:

3. Մսեղին մերժելը հոգևոր կյանքի բարձրագույն արտահայտությունն է. բոլոր նրանք, ովքեր չեն սովորել մերժել մսեղին, չեն սկսել իրենց հոգևոր ուղին, և նրանք իրականում չեն ճանաչում հոգևոր կյանքը:

Գ. Դարաշրջանը փոխվեց Բեթելն անցնելու շնորհիվ, որն աշխարհը թողնելու և բացարձակորեն դեպի Աստված շրջվելու վայրն է՝ Աստծուն ընդունելով որպես ամեն ինչ. Բեթելը վերաբերում է աշխարհի նկատմամբ հաղթանակին՝ Ծնդ 12:8, Ա Հվի 2:15.

1. Ծնդ 12:8-ի համաձայն Բեթելն այն վայրն է, որտեղ Աբրահամը գոհասեղան կառուցեց, Աստծու հետ հաղորդակցության ու շփման վայրը. դա այն վայրն է, որտեղ մենք նվիրաբերվում ենք Աստծուն ու լիովին տրվում ենք Նրան՝ աշխարհին հաղթելու համար՝ 13:3-4:

2. Աշխարհի նկատմամբ հաղթանակը հափշտակվելու և Սուրբ Հոգու զորությունը ստանալու պայմանն է. եթե հավատացյալն իսկապես ցանկանում է լցվել Սուրբ Հոգով ու հափշտակվել, պետք է գին վճար

րի՝ աշխարհը թողնելու համար և սովորի հաղորդակցվել Աստծու հետ լիակատար նվիրաբերման զոհասեղանի վրա:

Դ. Դարաշրջանը փոխվեց՝ Երիքովով անցնելով. դա առաջին քաղաքն էր, որ Հեսուն ու Իսրայելի ժողովուրդը պետք է պարտության մատնեին, երբ մտան բարի երկիրը, և այն խորհրդապատկերում է Աստծու թշնամուն՝ Սատանային՝ Հս 6, Հյտ 12:11.

1. Հս 6-րդ գլխում խոսվում է Երիքովին, որը նշանակում է «անհիծված», հաղթելու մասին. քանանացիները խորհրդապատկերում են Եփս 6:12-ում հիշատակված երկնային ոլորտներում եղող չարի հոգևոր ուժերը:
2. Սատանան աշխարհի կառավարիչն է (Հվի 14:30), իսկ չար ոգիները այս խավարի, որը վերաբերում է այսօրվա աշխարհին, աշխարհակալներն են. չար ոգիներն ապստամբ հրեշտակներն են, որոնք հետևեցին Սատանային Աստծու դեմ նրա ապստամբության ժամանակ, և որոնք հիմա երկնային ոլորտներում իշխում են աշխարհի ազգերին, ինչպես, օրինակ, Պարսկաստանի և Հունաստանի իշխանները (Դնլ 10:20):
3. Մենք պետք է լինենք մարդիկ, որոնք հագնում են «Աստծու ողջ սպառազինությունը» (Եփս 6:11, 13). Աստծու ողջ սպառազինությունը Քրիստոսի ամբողջ Մարմնի համար է, ոչ թե Մարմնի որևէ առանձին անդամի. մենք հոգևոր պատերազմը պետք է Մարմնում մղենք, ոչ թե որպես անհատներ:
4. Աշխարհին հաղթելու ճանապարհը հավատքի մեր հոգին վարժելն է, որպեսզի հավատանք Աստծու խոսքին, գործենք Նրա խոսքի համաձայն և հավատանք, որ ստանալու ենք Նրա խոսքը կատարելու արդյունքները (Բ Կրթ 4:13, Հվի 17:17, 6:63, Եփս 6:17-18). Երիքովն ընկավ այն բանի շնորհիվ, որ իսրայելացիներն ապավինեցին Աստծու խոսքին և ամուր կանգնեցին իրենց դիրքում. երբ բանասարկուն երեք անգամ գաթակղեց Տիրոջը, Տերը երեք անգամ արձագանքեց՝ ասելով՝ գրված է.... (Մտթ 4:4, 7, 10):
5. Չար ոգիների հարձակումը հաղթելու համար պետք է անտեսենք ամեն իրավիճակ ու զգացում և վարժենք հավատքի մեր հոգին, որպեսզի հավատանք Աստծու՝ խոստման խոսքին. մենք պետք է նաև կանգնենք այն դիրքում, որ Քրիստոսը տվել է մեզ, այսինքն՝ երկինքներում, և պետք է իջեցնենք Սատանային ու նրա չար ոգիները նրանց ստորադաս դիրքին՝ Բ Կրթ 4:13, Եփս 2:6, Կդս 3:1-2:
6. Այն, որ քահանաները Երիքովում կրեցին Տապանակը, նշանակում է, որ հոգևոր պատերազմում առաջին բանը, որ պետք է անենք, Քրիստոսին մեծարելն է՝ Նրան ամեն ինչում տալով առաջին տեղը, առաջնությունը. փողերը փչելն ու աղաղակելը (յոթերորդ անգամ քաղաքի շուրջ պտտվելիս) խորհրդապատկերում են Քրիստոսի (Տա-

ԵՐՐՈՐԴ ԵՎ ՉՈՐՐՈՐԴ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԳՐՔԵՐ

պանակի) հետ միասին Աստծուն վկայելն ու հռչակելը Աստծու՝ հոր-
դորի խոսքի հանդեպ հավատքի միջոցով՝ Հս 6:1-20:

Ե. Դարաշրջանը փոխվեց Հորդանան գետով անցնելու շնորհիվ. այս գե-
տը, որտեղ սկսվեց նորկտակարանյան մկրտությունը, խորհրդապատ-
կերում է մահը. Հորդանան գետն անցնել նշանակում է մահին հաղթել՝
հարության մեջ ապրելու և սպասավորելու համար՝ Մտք 3:5-6, Հռմ
6:3-4, Գղտ 2:20.

1. Տիրոջ մկրտությունը մահ է խորհրդապատկերում, իսկ ջրից Նրա
դուրս գալը՝ հարություն. հարության գործյամբ Տերը հաղթեց մա-
հին. մկրտվելով՝ Նա կարողացավ ապրել ու սպասավորել հարու-
թյան մեջ նույնիսկ նախքան Իր փաստացի մահն ու հարությունը
երեքուկես տարի անց՝ Մտք 3:13-17:

2. Մեր վերածննդի ժամանակ մենք ձեռք ենք բերում Քրիստոսին՝ որ-
պես այս հարության կյանքի. մարդ-Աստված՝ Հիսուսը, գամվեց խա-
չին ու սպանվեց անօրեն մարդկանց ձեռքով, բայց Աստված Նրան
հարուցանեց՝ «մահվան ցավերն արձակելով, որովհետև հնարավոր
չէր, որ Նա պահվեր նրա կողմից»՝ Գրծ 2:23-24, Հվի 11:25, Ա Պտ
1:3:

3. Կյանքի նորության մեջ քայլել նշանակում է մեր մկրտության իրա-
կանության մեջ ապրել (Հռմ 6:4). հոգու նորության մեջ ծառայել նշա-
նակում է մեր մկրտության իրականության մեջ ծառայել (7:6):

4. Մենք պետք է ձգտենք ճանաչելու Քրիստոսի հարության գործյու-
նը. հենց Քրիստոսի հարության գործյամբ և ոչ թե մեր բնական
կյանքով ենք վճռում վերցնել խաչը՝ ուրանալով մեր «ես»-ը և կարո-
ղանում ենք կերպարանակցվել Նրա մահվանը՝ Նրա խաչի հետ մեկ
լինելով՝ Փլպ 3:10-12, Մտք 16:24, Երգ 2:8-10, 14:

5. Մինչ պատրաստվում ենք հափշտակվելու, պետք է սովորենք անցնել
Հորդանանն ու հաղթել մահին. մենք պետք է սովորենք դիմակայել
մահվան գործյանը, որը գոյություն ունի մեր մեջ և մեր միջավայ-
րում, և մենք պետք է ի ցույց դնենք ու հայտնի անենք այն, որ միա-
ցած ենք մեր հարուցանված Տիրոջը՝ բոլոր բաներում ճանաչելով ու
արտահայտելով Նրան՝ որպես հարության գործյան՝ Ա Կրթ 6:17,
Բ Կրթ 1:8-9, 5:4, 3:17, հմմտ 4:5, 10-12:

6. Խաչի կյանքը մենք կարող ենք ապրել հարության գործյամբ՝
ոգևորվելով հարության հարստությամբ (Փլպ 3:10). Երգ Երգոցի եզ-
րափակիչ խոսքը Քրիստոսին սիրողի ու փնտրողի աղոթքն է առ այն,
որ իր Միրեցյալը շտապի ու վերադառնա Իր հարության գործյամբ
(այծյամ և եղջերուի ձագ), որպեսզի հաստատի Իր քաղցր ու գեղե-
ցիկ թագավորությունը (անուշահոտությունների լեռներ), որը կլցնի
ամբողջ երկիրը (8:13-14, Հյտ 11:15, Գնլ 2:35):

Զ. Եթե ուզում ենք ստանալ Եղիայի հափշտակությունը և հոգու կրկնակի
բաժինը՝ Սուրբ Հոգու գործյամբ հանդերձ (Դ Թգ 2:9-15), պետք է

անցնենք Գաղզադայով, Բեթելով, Երիքովով ու Հորդանան գետով. որպեսզի մեր փորձառության մեջ դարաշրջանը Հին Կտակարանից փոխվի Նոր Կտակարանի, պետք է վերջ դնենք մեր մտեղիին (Գղտ 5:24, Փլպ 3:3), թողնենք աշխարհն ու դառնանք Աստծուն (Հկբ 4:4, Ա Հվի 2:15-17), պարտության մատնենք Սատանային (Եփս 6:10-20, Հյտ 12:11) և անցնենք մահվան միջով ու մտնենք հարության մեջ եղող ապրելակերպի մեջ (Հռմ 6:3-4, Գղտ 2:20):

- IV. Այս ներկա դարաշրջանը հաղթողների դարաշրջանն է, իսկ ներկա դարաշրջանի սպասավորների միջոցով իրականացվող այս ներկա դարաշրջանի սպասավորությունը Տիրոջ կողմից հաղթողներին ուղղված կոչը հնչեցնելն է (նրանց, որ տեսնում են հավիտենության տեսությունը, ապրում են հավիտենության կյանքով և կատարում են հավիտենության աշխատանքը, այսինքն՝ տեսնում են Աստծու վերջնական նպատակն ու իրենց կյանքով դրսևորում ու առաջացնում են Նոր Երուսաղեմը). այս հաղթողները Քրիստոսի Մարմնի իրականությունը կառուցելու, Քրիստոսի հարսին պատրաստելու և Քրիստոսի թագավորությունը հայտնի անելու համար են. այս վերջին օրերին Աստծու վերջնական կարիքը բավարարելու համար մենք պետք է հաղթողներ՝ կենսական մարդիկ, լինելու որոշում կայացնենք՝ Գով 5:15-16, 31, Հյտ 2:7, 11, 17, 26-29, 3:5-6, 12-13, 21-22:**